

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

122. An in collatione serotina ieiuniorum licitum sit sumere uncias octo in pane cocto? Et quid de aliis iusculis? Ex p. 9. t. 6. & Misc. 1. r. 28. aliàs 29.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76369](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76369)

malus in praxi, to. 1. lib. 4. c. 14. num. 185. & Bonac. de leg. disp. c. 1. p. 1. q. 1. r. 3.

RESOL. CXXII.

An in collatione serotina ieiuniorum licitum sit sumere uncias octo in pane cocto? Et quid de aliis iufculis? Ex part. 9. tract. 6. & Misc. 1. Ref. 8. alias 29.

Prima sententia negat. Ita Layman. l. 4. tr. 8. cap. 1. num. 9. Filiucius tom. 2. tr. 27. num. 11. qui monet, non bene arguere illum, qui dicit: [In collatione vespertina possunt licite sumere, quatuor uncias panis, duas uncias amygdalarum, & quantum aquae libererit; ergo etiam ex aqua; pane illo, & amygdalis postum conficere iusculum coctum, & illud totum sumere loco collationis: nam agente igne per concoctionem, plurimum mutatur materia subiecta, siquae ex ea alius cibus magis nutritivus, maiusque pondus acquirit; ita ut, iudicio peritorum, ex illis quatuor uncias panis, amygdalis, & aqua, haberi possint duo iuscula pertingentia ad pondus viginti quatuor vnciarum, quae vtiq; possent deferuire in coenam, penè dixerim, competentem.]

Secunda opinio permittit iuscula, si quantitas tamen permittam frugum quantitatem non exaquet. Ita Escobar in Theol. moral. tract. 1. exam. 1. cap. 1. n. 101. unde obseruat Pellizzarius in Man. Reg. tom. 1. l. 3. cap. 1. n. 16. quod aliqui docti Neoterici, & inter illos, Pater Dominicus Zanetus, concedunt in refectiuncula vespertina sumi posse iusculum ex pane, & aqua, pertingens ad duodecim uncias.

Tertia opinio concedit absolute, in collatione serotina sumi posse iusculum, absque peculiari indigentia, ac necessitate dummodo, iusculum non sit coctum in aliquo cibo vetito; sed tantum in pane, vel cum fructibus, nec excedatur quantitas aliqui consuetudinis. Ita Pellizzarius loco citato qui citat ex Societate Azorum, & Reginaldum. Idem docet Nicolaus Moscovitis in Tyrocinio Sacrae Artis Penitentiariae, part. 2. §. De secundo precepto ieiunij, num. 22. Ghetius in thesaur. animae, tom. 1. verb. Ieiunium, cap. 1. q. 4. & ideò Caranuel in Reg. D. Benedicte, disp. 128. n. 16. docuit, non audeat condemnare qualitatem collationis serotinae quomodolibet paratam.

Quid ego sentiam, dicam breuiter. Puto igitur, omnia iuscula non esse in collatione introducenda; & ita adhuc prima sententia, stante consuetudine, cui in hoc standum est necessarium, ut alibi à nobis firmatum est. Non tamen secundam, imò & tertiam sententiam reprobò: quia in iusculis obseruatur consuetudo, quoad genera ciborum, quae ipsa introduxit, & alium videtur variari modus. Vnde cum Trullench. in Decal. tom. 1. l. 3. cap. 1. dub. 6. num. 8. non condemnatum eum, qui in refectiuncula vescitur pane cocto cum aqua, oleo, & sale, in quantitate alijs licita, quidquid alibi etiam probabiliter asserui.

RESOL. CXXIII.

An in collatione serotina ieiuniorum quantitas licita possit dari sumi in solo pane? Et an sine peccato mortali in serotina refectiuncula ieiunij licitum sit sumere quantitatem excedentem uncias octo, v. g. quantitatem duarum vnciarum ratione paruitatis materiae? Ex p. 9. tract. 6. & Misc. 1. Ref. 15.

1. Negatiuam sententiam nouissime tenet Pellizzarius in Man. Regul. tom. 1. tract. 5. cap. 5. num. 15. vbi sic ait: [Illud etiam hie aduerto, quod quando Doctores concedunt quantitatem octo vnciarum in collatione serotina; non est sensus, comedentem, si velle posse sumere octo uncias panis, alias nolit sumere, quidquam de fructibus, aut herbis: sed sensus, ieiunantem partim ex fructibus, aut herbis, partim ex pane posse sumere quantitatem octo vnciarum. Moueor, tum ex communi modo loquendi, quo vtantur Doctores communiter, dum loquuntur de quantitate, & qualitate refectiunculae vespertinae; siquidem communiter supponunt cum pane modico iungi fructus, aut herbas: tum quia panis maxime confert ad nutriendum, idedque si concederentur octo unciae panis, ieiunans nimiam caperet sustentationem: puro autem, quod si ieiunans in refectiuncula velle vti solo pane, possent ei concedi quinque panis unciae circiter.] Ita ille.

2. Sed, vt verum fatear, ego non damnarem de peccato mortali qui quantitatem licitam totam in pane fumeret: nam Doctores asserunt, quantitatem licitam esse uncias octo panis cum fructibus; quia communiter cum pane talia obsonia iunguntur: sed non ex hoc sequitur, quod quis non potest sumere quantitatem vnciarum octo solius panis, sicut posset etiam sumere quantitatem vnciarum octo, aut nucum, vel amygdalarum, aut aliorum fructuum: nam eo ipso, quod consuetudo introduxit talia obsonia in collatione serotina, liberum est de ipsis sumere, quae magis placuerint, & ided licitum est illa sumere, coniunctim, vel separatim, in quantitate tamen permittita à Doctoribus.

3. Dicere autem, panem habere magnam substantiam, non facit ad rem: sufficit nobis, quod sit cibus à consuetudine introductus: vt sunt festucae, magna substantia; vnde, si quis fumeret (vt vult Pellizzarius uncias quinque panis, & uncias tres festucarum, non frangeret ieiunium, & tamen fumeret maiorem substantiam, quam si fumeret uncias octo panis. Igitur de cibis introductis in vespertina refectiuncula à consuetudine, non est attendenda qualitas, sed quantitas, & in hoc sensu intelligendus est Caietanus in Summ. verb. Ieiunium. Vnde sententiam amicissimi Patris Pellizzarij refellit Trullench. in Decal. to. 1. l. 3. c. 2. dub. 3. num. 8. vbi sic ait: [Quaeres, quid liceat sumere in refectiuncula? Respondeo, licite sumi posse ea, quae communiter in ientaculis, & post prandium sumi solent, qualia sunt arborum fructus, herbae, & cibi leniores, vt ficus, amygdalae, vnae passae, nuxes, pyrae, poma, oliuae, bellaria, vel alia ex saccharo, aut melle confecta electuaria: item & panis, vel solus, vel cum aliquo ex dictis.] Ita ille, cui adde etiam Iacobum Marchantium in 99. Pastor. p. 2. c. 3.

4. Sed hie obiter quaero, an sine peccato mortali in serotina refectiuncula licitum sit sumere quantitatem excedentem uncias octo? Respondeo affirmatiue ratione paruitatis materiae: & ego alibi ex Turriano, quantitatem duarum vnciarum existimaui paruum materiam. Sed Escobar in Theol. moral. tract. 1. exam. 3. c. 3. n. 104. putat hanc assignationem laxam esse, & admittit tantam vnciam vnam. Verum nostram sententiam nouissime docet doctissimus Pater Leander à Murcia in 99. Regul. in cap. 2. super c. 3. Regula D. Francisci, §. 2. n. 49. sic asserens: [En la materia del ayuno se dà paruidad. Affi lo tienen Sanchez in Summa, tom. 1. l. 1. c. 4. n. 12. Alfonso de Leon de officio Confessarij p. 1. recoll. 7. n. 23. Luis de Torre in Summa Theologiae moral. part. 1. c. 56. dub. 17. num. 2. y comunemente los Doctores. Tota la dificultad està en señalar, que cantidad será parua en esta materia. El dicho Padre Luis de Torres en lugar

Alibi sup. in Ref. 90. §. 1. & in Ref. 92. ex doct. §. vlt. & in Ref. sol. 96. §. vlt. in princ. & ad medium, & superius in tr. 4. Ref. sol. 24. §. 2. prope fia ma, vers. y no precaria.

N A
n ia
L. IV V
ITI